

Natasha schittert op WK skiën

SERSKAMP / GENT

De slechtziende skister Natasha De Troyer uit Serskamp neemt sinds vorige week met haar gids Diego Van De Voorde deel aan het WK skiën in Kangwonland (Korea). Dit WK is voor de topatlete belangrijk op weg naar de Paralympische Winterspelen van 2010.

HANNES DEDEURWAERDER

Natasha, die in Gent traint, vertrok naar Korea met de nodige ambities. «Mijn doel is één medaille», vertelt ze, «en die kans zit er in. Het zou een mooie beloning zijn om na vele jaren van training en wedstrijden op dat podium te mogen staan.» Op de derde competitiedag kwam die droom al uit, want Natasha en haar gids Diego eindigden op een derde plaats in de Super Combined (slalom en afdaling). De atlete had dan ook niets aan het toeval overgelaten en bereidde zich op de meest professionele manier voor op het wereldkampioenschap. «Ik ben per dag twee uur met mijn sport bezig», zegt Natasha. «Ik ga twee keer per week met mijn voorskiër Diego trainen op de indoorpiste van Terneuzen. Je moet op sneeuw staan om aan je techniek te werken.»

Skeeleren

«Omdat dit uiteraard niet voldoende is, volg ik ook buitenlandse stages met toptrainers. Daarnaast neem ik zoveel mogelijk deel aan wedstrijden. Dat is een noodzaak, want skiën moet een routine zijn voor een atleet.» Vaak is het ook puzzelen om in dit vlakke, natte land te trainen voor een

Natasha en haar voorskiër Diego schitteren momenteel op het wereldkampioenschap in Korea. Foto Kos

sneeuwsport op hellingen. «Daar zijn alternatieven voor», legt Natasha uit. «Met lopen en skeeleren kan ik op een gelijkaardige manier mijn conditie opbouwen.»

Vader

Ondanks haar visuele handicap slaagt Natasha erin om op het hoogste niveau te skiën. Uiteraard is dat leven niet altijd ro-

zengenaar en maneschijn. «Het zijn soms lange en vermoeiende dagen», licht ze toe. «Zo moet ik afspraken met vrienden laten passeren en dat is nooit leuk. Bovendien combineer ik mijn sport met een voltijdse job bij de federale overheid. Gelukkig kan ik tijdens de week één of twee halve dagen vrij nemen om te sporten.»

Als slechtziende is Natasha afhankelijk van

anderen. «Ik doe vaak een beroep op mijn vader», zegt ze. «Hij doet dit met veel plezier. Ik beseft dat ik veel aan hem te danken heb. Zonder hem zou ik niet kunnen deelnemen aan stages en wedstrijden. Daarnaast krijg ik steun van mijn familie, collega's, voorskiër, trainers en sportpsychologe. Iedereen gelooft in mij en ik zal mijn doel trachten te verwezenlijken.»